

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jany Zemkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: **M., spol. s r.o.**, zastúpený JUDr. T. P., advokátkou, proti odporcovi: **Správa katastra Žilina**, za účasti: **Ing. M. N., správca konkurznej podstaty úpadcu T., a. s.**, o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu Správy katastra Žilina č. V 873/05 zo dňa 6. decembra 2008, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 4. septembra 2009, č. k. 22 Sp 38/2009-48, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 4. septembra 2009, č. k. 22 Sp 38/2009-48 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline rozsudkom zo 4. septembra 2009, č. k. 22 Sp 38/2009-48 potvrdil rozhodnutie odporcu č. V 873/05 zo dňa 6. decembra 2008, ktorým odporca zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva účastníkov kúpnej zmluvy medzi predávajúcim T., a.s., v likvidácii, IČO: X., v zastúpení správcom konkurznej

podstaty Ing. M. N., a na strane druhej medzi kupujúcim M., spol. s r. o., IČO: X., z dôvodu, že predávajúci nebol vlastníkom predmetu vlastníckeho práva – prevádzanej nehnuteľnosti.

Odporca poukázal na to, že dňa 23. februára 2005 bol na Správu katastra Žilina podaný účastníkmi konania návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, a to z kúpnej zmluvy, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v kat. ú. Žilina, stavby – predajne so súpisným číslom 3069 postavenej na pozemku pac. č. X., (ďalej len „predmetná nehnuteľnosť“), pričom neoddeliteľnou súčasťou návrhu na vklad bol rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5 Co 518/01 zo 4. októbra 2001, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 4. marca 2002, ktorým súd uložil obchodnej spoločnosti T., a.s., v likvidácii, v zastúpení správcom konkurznej podstaty Ing. M. N., povinnosť uzavrieť kúpnu zmluvu s obchodnou spoločnosťou M., spol. s r.o., v zastúpení konateľkou spoločnosti Ing. E. V.

Pri skúmaní splnenia podmienok na vklad odporca zistil, že:

1. kúpna zmluva, ktorú bola podľa vyššie uvedeného rozsudku krajského súdu povinná uzavrieť obchodná spoločnosť T., a.s., v likvidácii, nevychádzala z aktuálnych údajov katastra nehnuteľností na strane predávajúceho, pretože v čase nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku bol už vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti A. A., ktorý nadobudol riadne vlastnícke právo na základe kúpnej zmluvy uzavretej 4. februára 2002 s obchodnou spoločnosťou M., spol. s r. o. Rozhodnutím č. V 470/02 z 26. februára 2002 povolila Správa katastra Žilina vklad vlastníckeho práva z uvedenej kúpnej zmluvy na kupujúceho A.A., ktorý je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti aj v súčasnosti;

2. kupujúci, t. j. navrhovateľ nepreukázal, že zaplatil kúpnu cenu v lehote stanovenej v rozsudku krajského súdu.

3. podľa jeho názoru, právne záväzná je výlučne výroková časť rozsudku a výrok právoplatného rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co 518/01 zo 4. októbra 2001 nenahrádza prejav vôle osoby, ktorá má zmluvu uzavrieť, ale vo svojom výroku len ukladá povinnosť žalovanému špecifikovanú zmluvu uzavrieť. Nekonštatuje, že nahrádza vôľu účastníkov zmluvného vzťahu, ale ukladá povinnosť niečo splniť, a preto podľa typov rozsudkov v zmysle ust. § 80 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP“) je predmetný rozsudok rozsudkom na plnenie.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia, ako aj postupu, ktorý tomuto rozhodnutiu predchádzal, dospel k záveru, že tieto zodpovedajú zákonu.

V priebehu preskúmovacieho konania krajský súd zistil, že obchodná spoločnosť M., spol. s r.o., ako predchádzajúci vlastník, nadobudla predmetnú nehnuteľnosť kúpnu zmluvou uzatvorenou 8. februára 1995 od T., a. s., a vklad vlastníckeho práva z uvedenej kúpnej zmluvy bol povolený do katastra nehnuteľností rozhodnutím z 3. marca 1995 pod č. V 460/95. Následne obchodná spoločnosť M., spol. s r.o., na základe kúpnej zmluvy zo 4. februára 2002 previedla predmetnú nehnuteľnosť, na kupujúceho A. A. a vklad vlastníckeho práva bol Správou katastra Žilina povolený 26. februára 2002 pod č. V 470/02.

Navrhovateľ v preskúmovacom konaní poukazoval na tú skutočnosť, že katastrálny orgán mal povoliť vklad vlastníckeho práva v zmysle návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva zo 7. januára 2004, prílohou ktorého bol rozsudok Krajského súdu v Žiline zo 4. októbra 2001, sp. zn. 5Co 518/01.

Podľa navrhovateľa predmetný rozsudok Krajského súdu v Žiline nahrádza vyhlásenie vôle predávajúceho, obsah kúpnej zmluvy je uvedený priamo vo výroku súdneho rozhodnutia, rozsudok je právoplatný a vykonateľný, a teda podľa navrhovateľa mal odporca povoliť vklad vlastníckeho práva v jeho prospech.

Podľa názoru odporcu predmetný rozsudok nenahrádza prejav vôle osoby, ktorá má zmluvu uzavrieť, pretože vo svojom výroku iba ukladá povinnosť predávajúcemu špecifikovanú zmluvu uzavrieť a nekonštatuje vo svojom výroku, že nahrádza vôľu účastníka konania.

Podľa názoru krajského súdu sa v danom prípade nebolo potrebné zaoberať otázkou, či rozsudok Krajského súdu v Žiline zo 4. októbra 2001, sp. zn. 5Co 518/01 je rozsudkom, ktorý v zmysle ust. § 161 ods. 3 OSP by bol rozhodnutím, ktorým by došlo k nahradeniu vôle príslušného účastníka konania. V danom prípade je totiž podľa právneho názoru krajského súdu rozhodujúcou tá podmienka, pre ktorú by i tak odporca nemohol povoliť vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, a na ktorú skutočnosť už v priebehu katastrálneho konania poukazoval, a síce to, že navrhovateľ nesplnil podmienku uvedenú vo výrokovej časti predmetného rozsudku a neuhradil kúpnu cenu vo výške 4.000.000,- Sk v lehote piatich dní od právoplatnosti rozsudku na účet predávajúceho.

V bode III. výrokovej časti uvedeného rozsudku krajského súdu je zakotvené, že návrh na vklad vlastníckeho práva bude predložený katastrálnemu orgánu

až po uhradení celej kúpnej ceny, a že ak nedôjde k uhradeniu celej kúpnej ceny v stanovenom termíne, ruší sa táto zmluva od samého počiatku.

Predmetný rozsudok Krajského súdu v Žiline sa stal právoplatným dňa 4. marca 2002, a ako vyplýva z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v administratívnom spise, navrhovateľ kúpnu cenu predávajúcemu v stanovenej lehote neuhradil.

Podľa názoru krajského súdu navrhovateľ nesplnil jednu z podmienok uvedených vo výrokovej časti predmetného rozsudku krajského súdu, v dôsledku čoho sa kúpna zmluva zrušila od samého začiatku.

Navrhovateľ splnenie uvedenej podmienky nepreukázal ani v priebehu vkladového konania na základe požiadavky správneho orgánu, ani v konaní pred súdom prvého stupňa, hoci krajský súd už nemal povinnosť túto skutočnosť skúmať (§ 250i ods. 1 veta prvá OSP). Napriek tomu, z hľadiska čo najobjektívnejšieho posúdenia veci umožnil krajský súd navrhovateľovi preukázať splnenie uvedenej podmienky (zaplatenie kúpnej ceny), pričom v tomto smere navrhovateľ dôkazné bremeno ani v priebehu preskúmovacieho konania podľa piatej časti hlavy tretej OSP neunesol.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom z hľadiska skutkového a právneho stavu veci, bez splnenia jednej zo základných podmienok vyplývajúcich z predmetného rozsudku, a to zaplata kúpnej ceny v príslušnej lehote predávajúcemu, nemôže sa navrhovateľ úspešne domáhať vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti. Nemá totiž už žiaden právny titul, na základe ktorého by sa mohol stať vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti.

Navrhovateľovi muselo byť objektívne známe už v roku 2002, že v zmysle rozsudku krajského súdu predávajúcemu kúpnu cenu vo výške 4.000.000,- Sk nezaplatil, v dôsledku čoho sa kúpna zmluva zrušila od samého začiatku.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie odporcovi z dôvodu, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav veci, nevykonal navrhované dôkazy, nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, v dôsledku čoho rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa názoru navrhovateľa, krajský súd sa dostatočne nezaoberal tým, prečo a z akého dôvodu nedošlo k zaplata kúpnej ceny v zmysle rozsudku Krajského súdu v Žiline 5Co 518/01 zo 4. októbra 2001, ktorý nadobudol právoplatnosť

4. marca 2002, podľa názoru navrhovateľa nahradil vôľu strán uzavrieť kúpnu zmluvu s obsahom uvedeným priamo vo výroku tohto rozsudku a zároveň prejudiciálne rozhodol, že kúpna zmluva medzi spoločnosťou T. a.s. ako predávajúcim a spoločnosťou M. s.r.o. na strane kupujúceho uzatvorená 8. februára 1995 je neplatná.

K otázke vyplatenia kúpnej ceny navrhovateľ tvrdil, že kúpnu cenu chcel pôvodnému vlastníkovi a predávajúcemu T. a.s. v likvidácii zaplatiť, vykonal všetky potrebné kroky a opatrenia na to, aby svoj záväzok splnil, avšak zo strany druhého účastníka zmluvného vzťahu, ktorému mala byť kúpna cena vyplatená, vôbec nedošlo k potrebnej a nutnej súčinnosti. Zo strany T. bolo teda splnenie jeho záväzku na zaplatenie kúpnej ceny zmarené.

Keďže došlo k zmareniu splnenia podmienky zo strany oprávnenej osoby, stal sa podmienený právny úkon, teda kúpna zmluva nahradená výrokom rozsudku Krajského súdu v Žiline 5Co 518/01, právnym úkonom nepodmieneným a krajský súd na nesplnenie tejto podmienky nemal prihliadať.

Preto podľa jeho názoru právny úkon nahradený rozsudkom Krajského súdu v Žiline 5Co 518/01 nezanikol, je platný a krajský súd mal preskúmať, či tento rozsudok je rozsudkom nahrádzujúcim prejav vôle v zmysle § 161 ods. 3 OSP a vysloviť, že rozhodnutie odporcu o zamietnutí vkladu vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti v prospech navrhovateľa do katastra nehnuteľnosti nie je v súlade so zákonom.

Odporca ani zúčastnená osoba sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods.2, § 214 a § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený 14. septembra 2010 podľa § 156 ods.1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Právne vzťahy týkajúce sa postupu odporcu pri zapisovaní práv k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností upravuje zákon č. 162/1995 Z. z.

o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len „katastrálny zákon“).

Podľa § 28 ods. 1 tohto zákona v znení účinnom v relevantnom čase, práva k nehnuteľnostiam zo zmlúv uvedené v § 1 ods. 1 sa zapisujú do katastra vkladom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ods. 2 práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1 vznikajú, menia sa alebo zanikajú vkladom do katastra, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ods. 3 právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia správy katastra o jeho povolení.

Podľa § 31 ods. 1 správa katastra preskúma platnosť zmluvy, a to najmä **oprávnenie prevodcov nakladať s nehnuteľnosťou**, či je úkon urobený v predpísanej forme, či sú prejavy vôle hodnoverné, či sú dostatočne určité a zrozumiteľné a či zmluvná voľnosť, prípadne právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené.

Podľa ods. 2 pri rozhodovaní o povolení vkladu prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

Podľa ods. 3, ak sú podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolí; inak návrh zamietne. Ak sú podmienky na vklad splnené len v časti návrhu a ak je to účelné, správa katastra môže rozhodnúť len o časti návrhu.

Kľúčovou otázkou v tomto prípade bolo posúdenie rozsudku Krajského súdu v Žiline č. 5Co 518/01 z 15. marca 2002, ktorý nadobudol právoplatnosť 11. marca 2002 z toho hľadiska, či je alebo nie je listinou, ktorá je spôsobilá privodiť vznik, zmenu alebo zánik vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam.

Odvolačný súd sa nestotožnil s právnym názorom vysloveným krajským súdom v napadnutom rozsudku, že nebolo potrebné zaoberať sa otázkou, či rozsudok Krajského súdu v Žiline zo 4. októbra 2001, sp. zn. 5Co 518/01 je rozsudkom, ktorým v zmysle ust. § 161 ods. 3 OSP došlo k nahradeniu vôle príslušného účastníka konania, resp. rozsudkom na plnenie podľa § 80 písm. b) OSP.

Ak by totiž rozsudok Krajského súdu v Žiline č. 5 Co 518/01 z 15. marca 2002 bol rozsudkom nahradzujúcim vôľu odporcu, previesť jeho vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti na navrhovateľa, potom by mohol byť spôsobilým privodiť vznik, zmenu alebo zánik vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti

a odporca by takýto rozsudok – *de iure* kúpnu zmluvu a jej obsah, pri posudzovaní splnenia podmienok na vklad, musel rešpektovať za predpokladu, že obsah výroku spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti pre platnosť tohto právneho úkonu.

V prípade, ak by predmetný rozsudok bol rozsudkom na plnenie, podľa § 80 písm. b) OSP, bez splnenia povinností v ňom uložených, či už dobrovoľne, alebo prostredníctvom súdneho výkonu rozhodnutia, takýto rozsudok by nemohol bez ďalšieho byť listinou preukazujúcou zmenu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam.

Z administratívneho spisu vyplýva, že rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 5 Co 518/01 z 15. marca 2002 ukladá povinnosť odporcovi v 2. rade – T. a. s. v likvidácii uzavrieť s navrhovateľom kúpnu zmluvu, pričom obsah kúpnej zmluvy – jej úplné a presné znenie, je súčasťou výroku tohto rozsudku.

Napriek nie celkom správnej formulácii výroku, ktorý evokuje skôr výrok vhodný pre rozsudok na plnenie podľa § 80 b) OSP, než výrok ktorým došlo k nahradeniu vôle príslušného účastníka konania, podľa § 161 ods. 4 OSP, je zrejmé, že úplné znenie kúpnej zmluvy je zahrnuté do výroku tohto rozsudku, a preto ho možno považovať za rozsudok nahrádzujúci vôľu podľa § 161 ods. 4 OSP. Argument navrhovateľa, že rozsudok ukladajúci povinnosť uzavrieť kúpnu zmluvu nahrádza prejav vôle predávajúceho na uzavretie zmluvy, a preto nie je potrebný súdny výkon takéhoto rozhodnutia, pokiaľ odporca svoju povinnosť uzavrieť kúpnu zmluvu v znení určenom výrokom rozsudku dobrovoľne nesplní, je preto v súlade s právnou teóriou a praxou, logický a právne akceptovateľný.

Bezprostredným účinkom právoplatnosti takéhoto rozsudku je, že právny úkon – v danom prípade kúpna zmluva medzi navrhovateľom a T. a. s. v likvidácii sa považuje za uzatvorenú dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku, t. j. 4. marca 2002.

Takýto účinok však môže mať iba taký právny úkon, ktorý spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti potrebné pre jeho platnosť. Preto aj v prípade, že návrh na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností je doložený rozsudkom súdu, ktorým došlo k nahradeniu vôle príslušného účastníka konania, podľa § 161 ods. 4 OSP, odporca musí z úradnej moci skúmať, či obsah výroku tohto rozsudku, t. j. v danom prípade obsah kúpnej zmluvy, spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti potrebné pre platnosť tohto právneho úkonu.

Ako vyplýva z napadnutého rozhodnutia odporcu, dôvodom na zamietnutie vkladu vlastníckeho práva v prospech navrhovateľa bola predovšetkým tá skutočnosť, že kúpna zmluva ktorú mal uzavrieť T. a.s. nevychádzala z údajov z katastra nehnuteľností na strane predávajúceho.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu diskutabilnou zostala otázka oprávnenia prevodcu – t. j. T. a. s. v likvidácii v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy (nadobudnutie právoplatnosti predmetného rozsudku Krajského súdu v Žiline), nakladať s predmetnou nehnuteľnosťou.

Táto podmienka podľa názoru odvolacieho súdu splnená nebola, nakoľko z administratívneho spisu vyplýva, že obchodná spoločnosť M., spol. s r.o., ako predchádzajúci vlastník, nadobudla predmetné nehnuteľnosti kúpnu zmluvou uzatvorenou 8. februára 1995, a to od T., a.s., a vklad vlastníckeho práva z uvedenej kúpnej zmluvy bol povolený do katastra nehnuteľností rozhodnutím z 3. marca 1995 pod č. V 460/95.

Následne obchodná spoločnosť M., spol. s r.o., na základe kúpnej zmluvy zo 4. februára 2002 previedla predmetnú nehnuteľnosť, na kupujúceho A. A. a vklad vlastníckeho práva bol Správou katastra Žilina povolený 26. februára 2002 pod č. V 470/02.

Z uvedeného je zrejmé, že v čase nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. 5 Co 518/01, ako aj v čase podania návrhu na vklad vlastníckeho práva v prospech navrhovateľa, bola osobou oprávnenou disponovať predmetnými nehnuteľnosťami iná osoba, ako T. a. s. v likvidácii, ktorého vôľu rozsudok Krajského súdu v Žiline č. 5 Co 518/01 z 15. marca 2002 nahradil.

Preto tento rozsudok nemohol nahradiť nedostatok prejavu vôle T. a.s. v likvidácii ako predávajúceho s uzavretím kúpnej zmluvy s navrhovateľom a nebol spôsobilý privodiť zmenu vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti.

Na tejto skutočnosti nemôže zmeniť nič ani ten fakt, že Krajský súd v Žiline v konaní č. 5 Co 518/01 ako prejudiciálnu otázku riešil otázku platnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej 8. februára 1995 medzi M., spol. s r.o., ako kupujúcim a T. a. s., ako predávajúcim, pričom dospel k záveru, že táto je absolútne neplatná.

Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že ak je predmetom súdneho konania neplatnosť viacerých, na seba nadväzujúcich

zmlúv, dôvody neplatnosti treba zisťovať u každej z nich samostatne. Jednoznačný záver o platnosti jednej z týchto zmlúv nie je dostatočným dôvodom pre záver, že aj ďalšie zmluvy sú platné (medzi inými rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. októbra 1997, sp. zn. 5 Cdo 49/97).

Odhladnuc od toho, že vlastnícke právo T.-u a. s. v likvidácii k predmetným nehnuteľnostiam nebolo nikdy právoplatne určené rozhodnutím súdu, hoci v čase, keď Krajský súd v Žiline konal vo veci č. 5 Co 518/01 existoval rozpor medzi skutočným stavom veci a stavom zapísaným v katastri nehnuteľností, a teda bol daný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva, v celom spisovom materiály sa nenachádza doklad, ktorý by spochybňoval vlastnícke právo A. A. k predmetným nehnuteľnostiam, ani rozhodnutie o neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej 4. februára 2002 medzi M., spol. s r. o., ako predávajúcim a A. A. ako kupujúcim.

Preto v konaní pred správny orgánom nebolo preukázané právo T. a.s. v likvidácii nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami a tento samotný dôvod postačoval na to, aby odporca vklad vlastníckeho práva v prospech navrhovateľa na základe predloženého rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 5 Co 518/01 z 15. marca 2002 nepovolil.

Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd námietkami navrhovateľa týkajúcimi sa zaplatenia, resp. nezaplatenia kúpnej ceny nezaoberal aj keď bolo nepochybne preukázané, že kupujúci t. j. navrhovateľ, kúpnu cenu za predmetnú nehnuteľnosť nikdy nezaplatil.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu preto odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a napriek nesprávnemu právnomu záveru týkajúceho sa potreby skúmať resp. neskúmať povahu rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 4. októbra 2001, sp. zn. 5Co 518/01 vo výroku rozhodol vecne správne, keď rozhodnutie odporcu ako zákonné potvrdil.

Preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline podľa § 219 ods. 1 OSP v spojení s § 250ja ods. 2 a § 246c OSP ako vecne správny potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko navrhovateľ vo veci nemal úspech.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 14. septembra 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová